

Kerkberg en Sint-Martinuskerk

Van ver buiten de gemeente springt de ranke naaldspits van de Sint-Martinus-kerk in het oog. Dit juweeltje van laatgotische bouwkunst is ongetwijfeld één van Bodegems meest waardevolle monumenten.

De monumentale aanblik van deze kerk is vooral te danken aan haar soliede maar tegelijk rijzige toren. In tegenstelling tot de meeste landelijke kerken heeft de Sint-Martinuskerk een vieringtoren, d.w.z. dat hij centraal geplaatst is boven de kruising van de middenbeuk en het koor enerzijds en de dwarsbeuk anderzijds.

Wanneer met de bouw van de huidige kerk precies werd aan-gevat, is niet met zekerheid te zeggen. De meeste kunsthistorici zijn het er evenwel over eens dat de bouw ervan moet gesitueerd worden aan het eind van de 15de en in het begin van de 16de eeuw, omstreeks 1500 dus.

De kerk werd opgetrokken op de plaats waar voorheen reeds een romaans bedehuis zou hebben gestaan. Tot voor de laatste restauratiewerken (1966-1975) verraadden immers twee dicht-gemetselde rondvensters aan weerszijden van de toegangsdeur deze romaanse onderbouw. De restauratiewerken hebben deze sporen echter voorgoed uitgewist.

Uit de kerkrekeningen blijkt dat in de tweede helft van de 18de eeuw belangrijke herstellingswerken werden uitgevoerd aan het dak en de toren. Ook het interieur van de kerk en het kerkmeubilair werden in die periode grondig gerenoveerd.

In 1905 komt de klassering van de kerk voor het eerst ter sprake. Het zal evenwel nog tot 1938 duren vooraleer het kerkgebouw samen met het omliggende kerkhof en de zandstenen omheiningsmuur worden beschermd. Intussen drong een grondige restauratie van het kerkgebouw en vooral van de toren zich meer en meer op. Toch zou het nog tot 1966 duren vooraleer met de eerste fase van de restauratiewerken werd gestart. De volledige werken zouden zowat 10 jaar in beslag nemen. In 1975 werd de kerk weer definitief in gebruik genomen.

Intussen is gebleken dat nieuwe herstellingswerken zich opdringen.

De hoppestaken voor de in leem opgetrokken herberg (rechts op de foto) gaven de Bodegense dorpskom destijds een typisch uitzicht. De stalen staven die in het kunstwerk op het Dorpsplein zijn verwerkt, verwijzen overigens naar de vroegere houten hopstaken die zo kenmerkend waren voor de hopteelt van wel-

De lemen herberg werd omstreeks 1920 afgebroken en vervangen door het nu bestaande gebouw, waarin oorspronkelijk een café met bescheiden feestzaaltje waren ondergebracht. In 2004 werd het volledig gerenoveerd en tot een appartementsgebouw omgebouwd.

Bronnen:

-G.Romeyns, "De Sint-Martinuskerk te Bodegem"

-BKW-uitgave, Sint-Martens-Bodegem, november 1982

Meer informatie over de Sint-Martinuskerk zelf komt u te weten bij "Bodegem die Scone" in de rubriek "Bodegem" op deze website.